

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget er nødvendiggjort af den harmonisering af radiostøjbestemmelser, der er vedtaget af De europæiske Fællesskaber inden for rammerne af det industripolitiske handlingsprogram om afvikling af tekniske hindringer for samhandelen med industrivarer. Endvidere er medtaget en ajourføring af radiostøjlovens § 4, som den af ministeren for offentlige arbejder nedsatte ekspropriationskommission i januar 1971 afgav indstilling om lejlighedsvis revision af (2. betænkning nr. 595, side 41).

På radiostøjområdet er indtil nu vedtaget i alt fire harmoniseringsdirektiver. De to første fra 1972 og 1975 (EF-Tidende nr. L. 152/15 og L. 147/28 af 6. juli 1972 hhv. 9. juni 1975) vedrører radiostøj fra motorkøretøjer hhv. land- og skovbrugstraktorer. Der er her tale om optionel harmonisering, hvorved forstås, at en national gennemførelse af de harmoniserede bestemmelser er frivillig, dog således at myndighederne ikke kan nægte markedsføring af køretøjer, som overholder bestemmelserne. Såfremt nationale bestemmelser indføres, skal de svare til bestemmelserne i direktivet.

Bestemmelser her i landet om radiostøj fra bilers, motorcyklers og knallerterers tændingsanlæg har været gældende siden 1966 fuldt ud svarende til EF-bestemmelserne. Nye køretøjer skal være typegodkendt af post- og telegrafvæsenet. Køretøjer, der er godkendt i et andet EF-land efter direktivets bestemmelser, fritages for typegodkendelse. Denne fritagelse påregnes indføjet i den gældende bekendtgørelse på grundlag af den nuværende radiostøjlov med formel virkning fra den 1. januar 1978. Det er endnu ikke fundet nødvendigt at give nationale danske bestemmelser om radiostøj svarende til direktivet om land- og skovbrugstraktorer.

De to seneste EF-direktiver om harmonisering af radiostøjbestemmelser vedrører elektriske husholdningsapparater, håndværktøj m.m., samt armaturer for lysstofrør (EF-Tidende nr. L 336, 4. december 1976, side 1 hhv., side 22).

Den vedtagne harmoniseringsmetode for disse to direktiver er en total harmonisering, hvorved landene er gået ind på at erstatte nationale bestemmelser på det pågældende område med de i direktivet indeholdte bestemmelser.

I den nugældende radiostøjlov udføres post- og telegrafvæsenets kontrol med overholdelsen af de fastsatte grænseværdier for radiostøj ved godkendelsesordninger forud for markedsføring af apparaterne. Godkendelse gives på grundlag af målinger,

der udføres enten hos post- og telegrafvæsenet, en anerkendt institution eller i visse tilfælde af fabrikanten selv.

Efter markedsføringen foretages stikvise prøver for at sikre bestemmelsernes overholdelse.

Princippet om forhåndsgodkendelse inden markedsføring har siden radiostøjlovens ikrafttræden i 1964 fungeret som en effektiv forbrugerbeskyttelse og har kunnet administreres i god forståelse med de berørte brancher.

Under forhandlingerne i EF-rådets regie har Danmark ønsket at kunne opretholde denne kontrolordning, mens de øvrige EF-lande, bortset fra Forbundsrepublikken Tyskland, betragter en sådan forudgående godkendelsesordning som en handelshindring. Disse lande ønsker derfor, at de pågældende apparater frit skal kunne forhandles, blot der af fabrikanten eller importøren afgives en erklæring om radiostøjbestemmelsernes overholdelse i brugsanvisning, garantibevis eller på selve apparatet.

Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland har på grundlag af mange års erfaringer fundet en forhåndskontrol nødvendig for effektivt at kunne sikre, at radiostøjbestemmelserne overholdes. Såfremt kontrollen alene skal baseres på en efterfølgende stikprøvekontrol, vil kontrolarbejdet besværliggøres og muligheden for i tide at opdage overskridelse af grænseværdierne for radiostøj vil være meget ringe. Overtrædelserne vil i mange tilfælde først kunne opdages, når de pågældende apparater i stort antal er taget i brug og der indløber klager over forstyrrelser.

Ved direktivernes vedtagelse i EF-Rådet i november 1976 blev der opnået en mulighed for bibeholdelse af forhåndsgodkendelser i en periode på 5½ år efter direktivets vedtagelse, sideløbende med de omtalte fabrikanterklæringer og en efterfølgende stikprøvekontrol.

Ved udgangen af denne 5½ års periode (maj 1982) skal der i De europæiske Fællesskaber træffes beslutning om at overgå til ét kontrolsystem. Da denne beslutning skal træffes med en kvalificeret flertalsafgørelse efter EØF-Traktatens artikel 148, stk. 2, må der regnes med, at muligheden for forhåndsgodkendelsen bortfalder, hvis ikke et eller flere lande i mellemtiden ændrer standpunkt.

I forbindelse med direktivernes vedtagelse er det i separate råds erklæringer fastslået, at der af myndighederne kan kræves indsendt en måleattest, der for hver enkelt apparattype viser apparatets over-